

ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
 και **ΕΠΑΛ (ΟΜΑΔΑ Β)**
ΣΑΒΒΑΤΟ 29 ΜΑΪΟΥ 2010
ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ Α

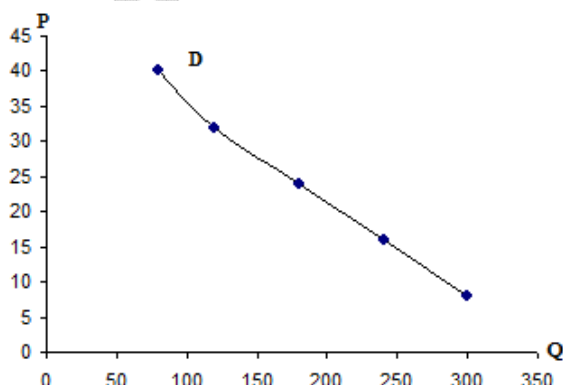
- A.1 α. Σωστό β. Σωστό γ. Λάθος δ. Λάθος ε. Σωστό
 A.2 β
 A.3 γ

ΟΜΑΔΑ Β

Ένας βασικός προσδιοριστικός παράγοντας της ζήτησης είναι το εισόδημα των καταναλωτών. Οι μεταβολές στο μέγεθος του εισοδήματος όμως δεν έχουν την ίδια επίδραση σε όλα τα αγαθά. Για τα περισσότερα αγαθά, τα οποία ονομάζονται και κανονικά αγαθά, όταν αυξάνεται το μέγεθος του εισοδήματος, αυξάνεται και η ζήτησή τους, και, όταν μειώνεται το μέγεθος του εισοδήματος, μειώνεται και η ζήτησή τους. Υπάρχουν όμως και αγαθά στα οποία οι μεταβολές στο μέγεθος του εισοδήματος επιδρούν αντίστροφα στη ζήτησή τους. Τα αγαθά αυτά ονομάζονται κατώτερα αγαθά ή "αγαθά του φτωχού", αφού αγοράζονται συνήθως από οικογένειες με πολύ χαμηλό εισόδημα, γιατί είναι τα φτηνότερα στην αγορά, όπως η μαργαρίνη, τα κατεψυγμένα ψάρια, το ψωμί διατίμησης. Αυξήσεις στο μέγεθος του εισοδήματος κάνουν τον καταναλωτή να μειώσει τη ζήτηση αυτών των αγαθών και να στραφεί σε κανονικά αγαθά.

ΟΜΑΔΑ Γ

Γ.1

Γ.2

$$A \rightarrow B: E_D = \frac{Q_{DB} - Q_{DA}}{P_B - P_A} \cdot \frac{P_A}{Q_{DA}} = \frac{120 - 80}{32 - 40} \cdot \frac{40}{80} = -2,5$$

Η ζήτηση είναι ελαστική γιατί $|E_D| > 1$

$$\Gamma.3 \quad E \rightarrow \Delta: E_D = \frac{Q_{D\Delta} - Q_{DE}}{P_{\Delta} - P_E} \cdot \frac{P_E}{Q_{DE}} = \frac{240 - 300}{16 - 8} \cdot \frac{8}{300} = -0,2$$

Η ζήτηση είναι ανελαστική γιατί $|E_D| < 1$

ΟΜΑΔΑ Δ

Δ.1

$$KE_X = \frac{\Delta\Psi}{\Delta X}$$

$$KE_{\Psi} = \frac{\Delta X}{\Delta\Psi}$$

$$A \rightarrow B: KE_X = \frac{1200 - 1000}{100 - 0} = 2$$

$$B \rightarrow A: KE_{\Psi} = \frac{100 - 0}{1200 - 1000} = \frac{1}{2}$$

$$B \rightarrow \Gamma: KE_X = \frac{1000 - 500}{200 - 100} = 5$$

$$\Gamma \rightarrow B: KE_{\Psi} = \frac{200 - 100}{1000 - 500} = \frac{1}{5}$$

$$\Gamma \rightarrow \Delta: KE_X = \frac{500 - 0}{250 - 200} = 10$$

$$\Delta \rightarrow \Gamma: KE_{\Psi} = \frac{250 - 200}{500 - 0} = \frac{1}{10}$$

Δ.2

α. Πρέπει να υπολογίσουμε τη μέγιστη ποσότητα του Ψ όταν παράγονται $X = 80$:

$$2 = \frac{1200 - \Psi}{80 - 0} \Leftrightarrow \Psi = 1040$$

Άρα ο συνδυασμός Κ ($X=80, \Psi=1030 < 1040$) είναι εφικτός.

	X	Ψ
A	0	1200
	80	Ψ
B	100	1000

β. Πρέπει να υπολογίσουμε τη μέγιστη ποσότητα του Ψ όταν παράγονται $X = 140$:

$$5 = \frac{1000 - \Psi}{140 - 100} \Leftrightarrow \Psi = 800$$

Άρα ο συνδυασμός Λ ($X=140, \Psi=800 = 800$) είναι μέγιστος.

	X	Ψ
B	100	1000
	140	Ψ
Γ	200	500

γ. Πρέπει να υπολογίσουμε τη μέγιστη ποσότητα του Ψ όταν παράγονται $X = 220$:

$$10 = \frac{500 - \Psi}{220 - 200} \Leftrightarrow \Psi = 300$$

Άρα ο συνδυασμός Μ ($X=220, \Psi=350 > 300$) είναι ανέφικτος.

	X	Ψ
Γ	200	500
	220	Ψ
Δ	250	0

Δ.3 Πρέπει να υπολογίσουμε τη μέγιστη ποσότητα του X όταν παράγονται $\Psi = 600$:

$$5 = \frac{1000 - 600}{X - 100} \Leftrightarrow X = 180$$

Άρα η μέγιστη ποσότητα του X είναι 180 μονάδες.

	X	Ψ
B	100	1000
	X	600
Γ	200	500